

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 12 MAART 2004

S.R. 118

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne Provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis verleend :

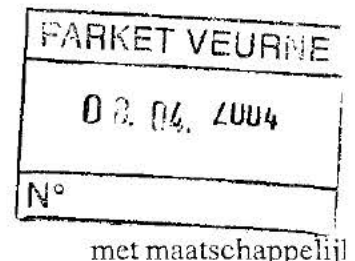
bulletin

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE,

T E G E N :

245

zetel gevestigd te

met maatschappelij

beklaagde, niet-verschijnende, vertegenwoordigd door Mr

, advocaat te

Not. nr. 66.24.1367/00

Beklaagd van:

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 §1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

op het terrein, gelegen te : ten kadaster gekend onder

, in eigendom toebehorende aan het

afdeling

wederrechtelijk ees

bakstenen berging met leien dak en een betonnen plaat voor het aanbrengen van spankabels in stand gehouden te hebben in de periode gaande van 02.07.99 tot en met 30.04.2000.

De feiten onder de tenlastelegging A thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 §1-1 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999).

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 §1-1° (en §3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de b artikel 99 §1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaand stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- en onderhoudswerken, in casu

**op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A
door de instandhouding van de onder A omschreven toestand
vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 25.06.2001.**

- - -
- -

Gelet op het tussenvonnis van deze rechtbank van 13 september 2001 waarbij de debatten werden heropend.

Gezien de overige stukken van de rechtspleging.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord Mr. . . . in zijn verdedigingsmiddelen, voorgedragen voor de beklaagde.

Omtrent de strafvordering:

Uit het strafbundel blijkt dat beklaagde een bakstenen berging met leien dak en een betonnen plaat voor het aanbrengen van spankabels, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning opgetrokken, in stand hield. Zij ontkent deze feiten niet.

Artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003 - inwerkingtreding op 22.08.2003) voegt aan artikel 146 van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening een derde en een vierde lid toe.

Het nieuwe artikel 146,3° lid van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voert een strafuitsluitingsgrond in voor het misdrijf van instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet

gelegen zijn in ruimtelijke kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Ingevolge art. 2, lid 2 Swb wordt een nieuwe wet die een strafuitsluitingsgrond invoert met terugwerkende kracht toegepast voor zover deze wet niet het onbetwistbaar oogmerk heeft die strafuitsluitingsgrond niet te zien toepassen op de onder de oude wet gepleegde misdrijven. Dit oogmerk blijkt ter zake noch uit de tekst van de wet, noch uit het stelsel van de wet. Uit de parlementaire besprekingen en het tot stand gebrachte handhavingsbeleid volgt integendeel dat het inzicht van de decreetgever omtrent de strafwaardigheid van het feit gewijzigd is.

De instandhouding van de wederrechtelijk opgetrokken uitbreiding is noch gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, noch vormt zij een inbreuk op een essentieel stedenbouwkundig voorschrift inzake de bestemming krachtens het plan van aanleg. Ten slotte vormt zij geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden.

Daar de inbreuk niet valt onder de uitzonderingsvoorwaarden van het (nieuwe) derde lid van art. 146 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening is de tenlastelegging dan ook niet langer strafbaar.

Beklaagde dient vrijgesproken te worden.

Omtrent de herstellvordering:

Gelet op de vrijspraak, kan de herstellvordering niet ontvangen worden.

art. 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935, art. 182, 189, 190, 191, 194 van het Wetboek van Strafvordering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, **DE RECHTBANK**, rechtdoende op tegenspraak,

Spreekt de gedaagde
van de verdenkingen sub litt. A en B haar ten laste gelegd.

VRIC

Legt de kosten ten laste van de Belgische Staat.

Verklaart de herstellvordering onontvankelijk.

Aldus gewezen en uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op
dezelfde datum, alwaar aanwezig waren :

, Alleenzetelend rechter, Voorzitter van deze kamer,
, Substituut-Procureur des Konings, en Griffier.